



AZ
AKASHA
TEMPLOM
TITKAI

LUKÁCS ZOLTÁN GÁBOR

TARTALOMJEGYZÉK

I. MEGÉRKEZTEM

Hitvallásom.....	13
Tirucsitrambalam.....	14
A kapu előtt állók.....	16

II. A VÉGTELEN TUDATOSSÁG TERE

Az isten szeretet.....	23
A misztikus szent tér eredete.....	28
A Csola-dinasztia.....	29
Későbbi uralkodók és fennhatóságok.....	29
A Brit Birodalom kora.....	30
A függetlenség visszanyerése után.....	32
Csidambaram ma.....	32
A végtelen tudás terének elnevezései.....	34

III. AZ AKASHA

A világunkat alkotó öt elem.....	41
Ősi idők szent mágiája.....	44
Akasha-krónika, a tudás végtelen könyvtára.....	49
Akasha és a sorslevelek.....	54
Kinek lehet sorslevele?.....	59
Hogyan segít a sorslevél?.....	61
Az öt elem templomai.....	65
A Föld tere, Prithivi Lingam.....	67
A Víz tere, Appu Lingam.....	69
A Tűz tere, Agni Lingam, Fényoszlop.....	71
A Levegő tere, Vayu Lingam.....	73
Az éter tere, Akasha Lingam.....	74
Az Akasha templom eredetének titokzatos legendái.....	75
A templomhoz kötődő legendák.....	75
A Daruvana erdő mítosza.....	75
Nataradzsa legendája.....	77

Simhavarma mítosza.....	81
Káli legendája.....	82

IV. NATARADZSA

Az Akasha és a Tejút	87
Akasha az Orionban	91
Az égi tánc urának ábrázolása	103
A teremtő energia jelentősége életünkben	108
Nivedita nővér.....	113
Siva arca, meglátni Istent	114

V. AZ AKASHA TEMPLOM

Egy 18. századi francia katonatiszt emlékei a templomból	123
A templomok három fő energiamezeje	134
A templom szent terei és épületei.....	136
A templom felépítése.....	138
A négy szent torony.....	143
Sivaganga tó	149
A szentélyek szentélye, Csit Sabha	150
Az imádság tere, Kanaka Sabha.....	157
Isten táncterme, Nritta Sabha.....	159
Az egyensúly tere, Govindaradzsa templom	162
Istennők szentélye, Sivakami Sundari templom	163
A házasság százoszlopú terme.....	165
Koronázási terem, Deva Sabha.....	166
A királyok ezeroszlopú csarnoka, Radzsa Sabha.....	166
A templom idővonala	168

VI. SZOLGÁLAT A TEMPLOMBAN

A templomban szolgáló titokzatos papok.....	175
A templomban végzett szertartások.....	181
A lelki munka napi menetrendje.....	182
Az élet megújulásának ünnepe.....	184
Egy utazó visszaemlékezése 1924-ből.....	188
Az Akasha megélése a meditációban	194
Megfelelő testtartás, Ászana	197

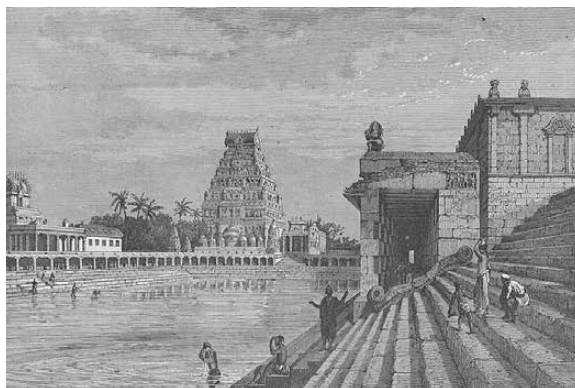
Tudatos légzés, Pránajáma	198
Befelé figyelés, Pratyahara	199
Koncentráció, Dharana	200
Utazás a lélek síkjain, Dhyana.....	201
A megvilágosodás fénye, Számádi	205
Az igazság krónikása	207

VII. ISMÉT A KAPU ELŐTT ÁLLOK

Ismét a kapu előtt állók	213
Sorslevél felolvasás	220
Irodalomjegyzék	223
A szerzőről.....	232

I

MEGÉRKEZTEM



Az Akasha templom északi kapuja és a Sivaganga tó
Fametszet, 1870

TIRUCSITRAMBALAM¹

Szeretettel üdvözöllek. Engedd meg, hogy tegeződjünk, hiszen a lélek világában mindannyian testvérek vagyunk.

A könyvben, amit most a kezekben tartasz, olyan témákról is olvashatsz, ami eddig rejtve volt, most jött el az ideje, hogy elkezdjük felfedni. Igen, felfedni, hiszen a tudás ősidőktől fogva létezik, jelentős részét már te is megtapasztalhattad kozmikus és karmikus utazásod eddigi állomásain.

Egy könyv papírlapok és rájuk nyomtatott, betű formájú szimbólumok halmazát jelenti. Az általa hordozott tudás pedig a világ, az Univerzum ősi könyvtáraiból származik. Azokból, ahonnan mindannyiunk lelkének bizonyos alkotóelemei születtek. Ez azt jelenti, hogy az új tudás tanulásával lényegében emlékezteted magad mindarra a fantasztikus tudásmezőre, amit te is magadban hordozol. Most pedig elérkeztél életednek arra a pontjára, amikor ennek egy újabb fejezetébe kaphatsz betekintést. Ez az Akasha, a végtelen égi információs mező földi központjának, csomópontjának, templomának megismerése. A tudás, aminek birtokában új, értékes tapasztalatokkal gazdagodsz.²

1 A tamil szakrális szövegek, spirituális írások gyakran kezdődnek a Tirucsitrambalam kifejezéssel, ami a csidambarami ősi szentélyre utal. Ez egyrészt a tisztelet és alázat kimutatása az Akasha templom isteni energiája és jelenléte iránt. Másrészt pedig utalás arra, hogy a szöveg tiszta szándékkal, becsületben íródott, mely a szerző reményei szerint méltó az Akasha templom áldására.

2 A könyvben számos lábjegyzettel fogsz találkozni. A statisztikák szerint ezeket nagyon kevesen szokták elolvasni. Ennél a könyvnél viszont jó szívvel ajánlom. Számos olyan információt találsz itt, ami segít megérteni a törzsszöveget, vagy kiindulási pontot nyújthat a további kutatáshoz.

Háromszor utaztam el Indiába, hogy választ kapjak a kérdéseimre. Beszélgettem, interjúztam a templom papjaival, a sorsleveleket felolvasó mesterekkel, lelki vezetőikkel. Ellátogattam a pálmaleveleket őrző könyvtárakba, beleolvashattam a szentélyekről szóló írásokba. Mindegyik utazásomról bőrröndnyi jegyzettel és könyvvel tértem haza.

Ez a könyv egy éveken át tartó kutatás összefoglalása. Nem regény, sőt, nem is feltétlenül könnyű olvasmány. Szeretettel ajánlom mindenkinek, bár úgy gondolom, amennyiben rendelkezel valamilyen előismerettel a spiritualitás területén, az nagyban megkönnyíti a mélyebb árnyalatok befogadását. Ha már felolvastattad a sorsleveledet, a könyvből kapott ismeretek segítségével még hatékonyabban tudod majd hasznosítani mindazt a tudást és információt, amit a felolvasásod során kaptál saját magadról. Ahhoz, hogy segítsek neked még mélyebben megismerkedni a pálmalevelek működésével, szeretettel ajánlom figyelmedbe a *Sorslevelek, az indiai pálmalevelek évezredes bölcsessége* című könyvemet. Ebből megtudhatod, kik és miért írták a leveleket, kiknek szól, mit tartalmaz, hogyan segít az életünkön.

Gyere velem most, fedezzük fel együtt az Akasha templom titkait. Képzeletbeli utazásunk során a szellemitől a fizikai sík felé fogunk haladni. Bemutatom a szent teret, az Akashát, a világunkat működtető elemek csodálatos világát. Innen haladunk majd a történelmi emlékeken és spirituális tanításokon át, a templom falain keresztül a szentélyek szentélyéig. Ez az a hely, ami nem látható halandó ember számára, mégis mindenki láthatja. A tudás és a szeretet energiaközpontja, ahol a megvilágosodás kapuin át tekinthetünk be a végtelen szellemi bölcsességbe.

A KAPU ELŐTT ÁLLOK

Eljött hát a pillanat, újra itt vagyok. Ismét megérkeztem Indiába. Ami először még sokkolt, most, évekkel később, immár harmadik alkalommal visszatérve már kedves ismerősként hat. Az állandó forróság, a zaj, nyüzsgés, egyetlen pillanatra sem szűnő forgatag kezd a belső egységem részévé válni. Első indiai utazásom során időnként bizony nagyon nehéz volt átélni ezt a számomra teljesen más világot. Tudtam, hogy mire számíthatok, éveken át készültem rá, tisztában voltam azzal, ami rám vár.

Élőben azonban mégis más. Minél több érzékszervünkkel élünk meg valamit, annál inkább valósággá tud válni. Amit a tanulmányok, kutatások, a rengeteg könyv, cikk, írások, műsorok, előadások sem tudnak megadni, az a jelenlét. Ezt először még egyetemista koromban tapasztaltam meg, amikor egy nyári önkéntes utamon leszálltam a repülőről a nyugat-afrikai Gambia fővárosában. Akkor éreztem meg először ezt, a szinte harapható hőséget. Letaglózó, minden sejtemet átható érzés járt át, ahogy megcsapott a szaharai naptól átítatott reptéri beton kazánszerű hőtömege. Ha lett volna nálam egy lapát, talán arrébb is tudtam volna tenni a levegőt, olyan sűrűnek tűnt.

Hosszú és lassú másodperceknek kellett leperegni a mennyei homokórán, mire a hófűgönynél távolabb tudtam tekinteni. Ekkor feltárult előttem a milliányi pálmafa, színek millióban táncoló virágok, madarak pompás összjátéka, a körülöttem sürgő-forgó emberek látványa. Elkezdtem megérkezni. Akkor értettem meg először.

Most újra itt van az érzés, amit bár már sokadjára élek át, mégis minden alkalommal ugyanazt a tapasztalást adja. A repülőről leszállva ezúttal újból Dél-India kapuit készülök átlépni. Tamil Nadu állam fővárosa, Csennáj fogad, első ajándékként ő is a harapós hőséget nyújtja át. Ahogy megmozdítom a kezem, lelki szemeimmel lassított felvételnézőként látom, amint bőröm egyenként löki arrébb a levegő izzásig hevült molekuláit. A megérkezés rítusa ez, ahogy körülölel kívülről a légbuborék, lélegzetvételeimmel pedig átjár belülről a régóta várt érzés. Visszatértem Indiába.

Révülésem pillanataiba zajok és hangok kezdenek beférkőzni. A rezgések távolról, majd egyre közelebről érkezők. Dobhártyámat remegteti a repülőtéren buszok és járművek berregése, állandóan tülekedő dudálása. Mosolyogni kezdek, igen, ez az, az itt töltött idő alatt végig el fog kísérni ez a gépesített darázs- és méhzümmögés, amit másodpercenként szakít meg a túlközlő kürtök kánonja. Ahogy a lassú, belülről megélt pillanatból elkezdek kijönni, már egy másik hangot is érzékelek.

„Sir, sir, please, sir!”

Egy aprócska ember jelenik meg szemeim előtt, aki mezítláb toporogva áll, piros-fehér-kék mintás inget és kopott kordbársony nadrágot visel. Kezében egy világító jelzőrúd, inge fölött egy láthatósági mellény ragyog. Mellkasa közepén a reptéri biztonsági szolgálat logója, alatta pedig hindi betűkkel a repülőtér neve. Elkezd tudatosulni bennem, hogy hol is állok. A repülőgép ajtaja körvonalazódik, oldalra pillantva látom, ahogy a személyzet mosolyogva, összetett kezekkel meghajol, majd egy namasztéval enged utamra.

Namaszté, ez az ő köszönésük, jelentése egyszerű, ám évezredekre szóló. A bennem élő isteni energia tiszteleg a benned lévő isteni jelenlét előtt. Tisztellek, elfogadlak, szeretlek, megbecsüllek, békét kívánok neked. Mennyi minden gyűlt össze egyetlen apró gesztusban!

Az utaskísérők arca már kissé gyűrött, szemük karikás, az enyém is hasonlóan festhet. Most szálltunk le egy földrészeken átívelő, egész éjszakát felölelő útról. Ők már hazaértek, várja őket a jól megérdemelt pihenés. Az én utam viszont még csak most kezdődik.



Az Akasha templom egyik bejárata

Ismét várnak a templomok, az ősi szent könyvtárak. Újra találkozni fogok a felolvasókkal, gurukkal, lelki vezetőikkel, papokkal, mesterekkel. Ahogy kezdenék belemélyülni ebbe a képbe, ismét hallom a hangot. Persze, tudom, menjek már. Világító jelzőfényével buzgón integetve adja tudtomra ezt az előttem álló aprócska ember. Talán nem is érti mindazt, ami átfut a gondolataimon. Ő itt él, neki ez a hazája. Ha nyitott a spiritualitásra, érdekli a lélek útja, ő akár minden egyes nap megélheti azt a szent energiát itt, amiért én két végtelenbe nyúló nap alatt tízezer kilométert utazom.

Innen még kétszáz kilométer vár rám, amit autóval mindössze hét óráig tart megtenni. Igen, mindössze, hiszen néhány évvel korábban még nyolc és fél órán át utaztam ugyanezen az úton. Azóta átadták az óceánparti gyorsforgalmi út egy újabb szakaszát. Autópálya ez a javából, különleges képességgel rendelkezik, képes meggömbíteni a tér sűrűségét. Másként nem tudom értelmezni azt a jelenséget, amikor a négy, esetleg hat sávon egyszerre akár húsz jármű igyekszik elhúzni egymás mellett. A közlekedési tápláléklánc szinte minden szereplője megjelenik itt, a céljuk közös: életben maradni. Kamion, busz, teherautó, mikrobusz, autó, riksa, motor, robogó, kerékpár, gyalogos, tehén, kutya. Az elsőbbség a tehéné, minden más csak utána következhet. A sorrendet a jármű mérete, súlya és a sofőr merészsége határozza meg. Míg korábban bosszankodtam az állandó veszélyhelyzeteken, a padlógáz és padlófék örökös tánctát mára úgy próbálom felfogni, mint egy lehetőséget, ami segít kizökkenni az otthoni világ berögzült értékrendjéből. Itt valahogy minden más. Ez pedig így van jól.

A sorslevelek, indiai pálmalevelek hazájába érkeztem. A guruk, mesterek és papok hívtak meg. Kérték, hogy ismét látogassak el az Akasha templomhoz, folytassam a hosszú kutatást. Szeretném megérteni, alapjaitól kezdve megismerni azt az ősi csodát, ami az egész emberiség életére hatással van. A spiritualitás születésének egyik bölcsője ez, ahol történelmi korok hosszú során át foglalkoznak a szeretettel, a miértek és a hogyanok keresésével.

A kutatás, a tapasztalás gyakran egy bizonyos helyhez kötődik. Van, amit nem lehet otthon ülve átélni. A hívás, a vágy, a felfedezés szólít meg újra és újra. Ilyenkor az egyetlen lehetőség összepakolni a bőröndöt és elutazni oda, ahol a válaszok vannak. Utazásom célja

Csidambaram, egy apró városka az óceán partján. Itt található a végtelen égi tudás, az Akasha temploma. Szent, csodálatra méltó szent hely ez, tele izgalmas titkokkal. Misztériuma mindent áthat, az itt megélhető rezgések talán semmihez sem foghatók.

Ez az egyik fő település, ahol a sorsleveleket író Maharishik alkottak. Olyan mesterek voltak ők, akik tanítványaikkal együtt teljes betekintést kaptak az égi információs mező végtelen terébe. Az Akasha eredeti, ősi, tökéletes minőségében láthatták mindazt, amit a pálmalevelekre rögzítettek. Százmilliónál is több emberi sorsot jegyeztek le. Ezen felül született további négy milliárd olyan pálmalevél, amikre történelmi feljegyzéseket, gyógyítási eljárásokat, költeményeket, színműveket írtak. Az emberiség tudásának egy rendkívül fontos szelete, amit elemezve választ kaphatunk a mindannyiunkat foglalkoztató kérdésekre.

Induljunk el ezen a csodálatos úton, fedezzük fel a próféták templomát, tekintsünk be abba a fénybe, ami eddig csak keveseknek adatott meg.

II

A VÉGTELEN TUDATOSSÁG TERE



Az Akasha templom déli kapuja
Francis Swain Ward, 1870

AZ ISTEN SZERETET¹

India déli részén terül el a tamil nép hazája, Tamil Nadu. Északról Vada Venkatam, vagyis Észak-Tirupati szegélyezi, déli határát pedig a festői szépségű Kanyakumari öböl zárja. A térség folyója a Kaveri. Jelentőségét mutatja, hogy a helyiek, mint a Dél Gangesze hivatkoznak rá.² Ósi időkből eredeztethető szent térség ez, aminek gyógyító energiája évezredek óta segíti életünket. Kitűnő adottságú, szeretettel áthatott, termékeny föld, amit több, hosszú évszázadokon át uralkodó királyi dinasztia is egyik legfőbb ékkövének tekintett. Ahogy ők hívják, ez a templomok földje. Isten tisztelete, alázatos szeretete az itt élők mindennapjainak szerves része. Hitük szerint az Isten egy. Ő az, aki teremtette a világot, akitől minden és mindenki származik. Bár az egységes és univerzális energiát, a szeretetet képviseli, ezer arca és formája van, hiszen az általa teremtett világ is ezerarcú. Megtalálhatjuk így Istent égen és földön, kívül és belül. Ott van ő a hegyekben, erdőkben, emberekben, állatokban és növényekben, az utolsó fűszálig mindent áthat a jelenléte. Hiszen a szeretet az a mozgatórugó, ami rezgésével, szívdobbanásával eljuttat minket az egyik pillanattól a másikba.

1 János I. könyve, 4. fejezet: Szeretteim, szeressük egymást, mert a szeretet Istentől van, és mindenki, aki szeret, Istentől való és ismeri Istent. Aki nem szeret, nem ismeri az Istent, mert az Isten szeretet. Isten szeretete abban nyilvánul meg bennünk, hogy Isten elküldte a világra egyszülött Fiát, hogy általa éljünk. A szeretet nem abban áll, hogy mi szeretjük Istent, hanem hogy ő szeret szeret minket, és elküldte a Fiát bűneinkért engesztelésül. Szeretteim, ha Isten így szeretett minket, nekünk is szeretnünk kell egymást.

2 A Gangesz India szent folyója. Az ország északi részén, a Himalájában ered, majd kelet felé folyva hatalmas deltatorokolatban válik eggyé az Indiai-óceánnal, a Bengáli-öbölben. A hinduk úgy tartják, ez a Föld legszentebb vize, a benne fürdőt vevő zarándokok a földi bűneiktől való megszabadulást várják tőle.

Indiában Istent a hinduizmust követve tisztelik. Egyik fő megjelenési formája itt Siva, Istennek az az arca, akinek hatalmában áll elpusztítani, megteremteni és megtartani a teremtett világot. Isten kegyelméből élünk, a teremtőtől érkező szeretet segít megtartani világunk egységét. A szeretetet pedig talán mindegy is, hogy hogyan nevezzük. Nem a neve a fontos, hanem a jelentése, a jelenléte.

Tamil nyelven a Sivam szó jelentése nektár. A tamilok úgy tartják, hogy földjük maga a nektár, hiszen ragyogó napsütésével, éltető vizeivel, virágzó termékenységgel ez számukra a földi paradicsom. Ez egyben azt is jelenti, hogy Tamil Nadura tekinthetünk úgy, mint egy hatalmas Siva szentélyre.³

Legendák és próféciák szerint ez a terület egyike volt az elsőként megteremtett földeknek.⁴ Történeteik szerint Isten mindezt belső, szellemi látásával, mondhatnánk úgy is, a harmadik szemével alkotta meg. Gondolatainak, világalkotó intuíciójának energiáját a saját képmására teremtett ember lakhelyéül hozta létre.⁵ Ahogy az embert saját hasonlatosságára formálta, az általa létrehozott otthon így Isten hajlékához hasonlatos lehet. Hiszen Isten bennünk van, így az ő kegyelméből a Föld az ő otthona is.

Ezt a hálát és tiszteletet igyekeznek kimutatni és megélni a tamilok gyönyörű földjeiken, erdeikben és templomaikban. Tamil Naduban járva szent helyek, szentélyek, lelki és spirituális központok ezreivel találkozhatunk. Tornyok, oszlopok, szobrok, festmények, versek, drámák és balladák, műalkotások milliói őrzik az évezre-

3 Chidambaram Temple, Dr. S. Meyyappan, Manivasagar Pathippagam, Chennai, 2013.

4 Ezek a legendák nagyban kötődnek az elveszett kontinenshez, Lemuriához.

5 Teremtés könyve 1:27

deken átnyúló elmélkedés, hitéleti és gyógyító munka gyümölcset. Papok, próféták, látnokok, tanítók, bölcsek, költők és írók, ősi pálmalevél kéziratok milliárdjait töltötték meg tudásukkal, gondolataikkal, látomásaikkal és üzeneteikkel.

Míndez a gazdag történelmi múlt adja azt az áldást, hogy India, és így Tamil Nadu a világ művészetének egyik koronája, a történelem útjának egyik bölcsője.

Az ő értelmezésükben tehát az Isten szeretet.

A tamil bölcsek szerint ahhoz, hogy erényt arathassunk, lelkünket hittel és odaadással kell öntöznünk. Így születik a szolgálát, hősiesség, önzetlenség, kegyesség és jótékonyág. Hiszen aki meglátja a másik ember szemében a világ tükörképét, megláthatja szívében Isten szeretetét.

Tirumular szavai a szeretetről:⁶

***„A szeretet és Isten nem egy - mondja a tudatlan.
Nem értik, hogy a szeretet maga az Isten.
Isten szeretet, ráébrednek miután megnyíltak,
És elmerülhetnek a mindent átható szeretetben.
Így megértik Istent.”⁷***

„A megpróbáltatás és szenvedés nem annak osztályrésze, aki gondolatait bemejeríti Isten fényébe.”⁸

6 Tamil szent, költeményei a tamil nép irodalmának kiemelkedően fontos művei. Ahhoz, hogy megérthessük a világgépüket, érdemes Tirumular műveit is tanulmányozni.

7 Tirumantiram 270. vers. Tirumular 3047 versből álló költeménye az V. századból.

8 Saiva Siddhanta, ősi Indiai tanítások gyűjteménye.

A Csola⁹ és Pandya¹⁰ uralkodók emlékeztek az ősi példabeszédre, igyekeztek a hitet beépíteni a birodalmuk életébe. Számtalan templom és szentély alapítását köszönhetjük nekik. A várakat, erődítményeket, hatalmas palotákat elsodorták a történelem viharai. Az Isten tiszteletére emelt építmények azonban mindmáig állnak.

***“Isten akarata nélkül még egy fűszál sem rebbenhet
meg a szélben.”¹¹***

Templomépítő királyaik így ajánlották szolgálataikat Isten tiszteletére. Szobrokkal, freskókkal, stukkókkal, faragványokkal, festményekkel, műalkotásokkal teli templomaik máig a hit ősi erejét képviselik.

Védelfező növényük az Atti, vagyis az általuk szentként tisztelt fügefafa volt. Csodás terményében is Isten teremő erejét látták, érezték. Hogy kimutassák hálájukat, a Csola dinasztia több uralkodója koronázása során korona helyett fügeág-koszorút viselt a fején. A királyok hatalmas fügefafa ligeteket ültettek és neveltek Tamil Nadu központjaiban. Hálájuk jeléül, a régiót az Atti neve után Arkadunak nevezték el. Az Arkaduban az Ar a fügefát jelenti.

Később kettéosztották a térséget, így keletkezett Észak-Arkadu és Dél-Arkadu, későbbi nevén Dél-Arktot.¹² Területük tele van bőtermő földdel, örökzöld növényekkel. Élettel és történelmi emlékekkel teli táj ez, amit áthat az isteni kegy és hála.

9 Dél-India egyik uralkodó dinasztiája a 3.-tól a 13. századig.

10 Dél-India egyik uralkodó dinasztiája a 3.-tól a 16. századig.

11 Bhagavad Gítá, IX. ének 6. Más fordításban: „Ahogy az erős szél a légből szüntelenül szerteszt száll, az összes élőlény is úgy tartózkodik énbennem, így fogd fel.” Bhagavad Gítá, A Magasztos Szózata, Vekerdi József fordítása, Terebess Kiadó, Budapest, 1997.

12 Modern nevén Kuddalor megye, Cuddalore district.

Ez a szeretet hármassága. A bennünk élő teremtő, maga az isteni energia, a Mürti. A tér, amiben megéljük mindezt. Ez a tér, vagyis a Szhala. A harmadik pedig a forrás, a tó, ami megtartja a tiszta áramlást, a Thirtham. Az a csodás energiaközpont, ahol Isten járja a boldogság táncát, mint Nataradzsa, a Tánc Királya.

Itt, mindennek a közepén, Dél-Arktban, a Kollidam, Kaveri és Manimukta folyók által körülölelve terül el az ősi Thillai városka, mai nevén Csidambaram. Tamil Nadu fővárosa, Csennáj és a dél-nyugati régió nagyvárosa, Tiruchirappali között pontosan félúton. Az a település, aminek a temploma a dél-indiai hagyomány szerint világunk egyik legjelentősebb szent helye. Gazdagsága végtelen, ám vagyonát pénz helyett hitben, tudásban, templomokban, természeti csodákban, művészetekben, tánclépésekben és hagyományokban mérjük. Az a központ, ahol az ősi bölcsek szerint a legmagasabb minőségében valósul meg a szeretet hármassága.

A teremtő.

A tér.

A forrás.

A MISZTIKUS SZENT TÉR EREDETE

A várost ma ismert formájában és elrendezésében a Pallavák uralma alatt, a 9. században alapították. A hely spirituális, hitéleti jelentősége ennél jóval korábbra nyúlik vissza, a legendák szerint múltja akár egészen civilizációnk kezdetéig, vagy akár annál is távolabbra tekint. A település alapításától kezdve Thaniyur jogosultsággal bír, azaz bár része a közigazgatásnak, önálló irányítással rendelkező független, szinte autonóm térség, ami hivatalosan önmaga tulajdona. Ezzel igyekeznek megvédeni szentségét és tisztaságát, megóvva az elidegenítéstől, vagy felvásárlástól.

A 18. században francia megszállás alá került, katonai helyőrségként használták.¹³ A század végén a britek azonban legyőzték őket, Csidambaramot pedig harmadrangú községgé fokozták le, betagozva a közeli nagyváros, Tandzsaur adóhatósága alá. Miután India 1947-ben elnyerte függetlenségét, visszakapta városi rangját. Így jelenleg szellemiségében ismét független térségnek számít, közigazgatásilag pedig járási központ, Kuddalor megye székhelye. Bármilyen uralom volt is az országban, Csidambaram mindig ismert és népszerű spirituális, egyházi központnak és zarándokhelynek számított.

13 A könyv későbbi részén egy, akkoriban a szomszédos megyében szolgáló katona feljegyzéseit olvashatod csidambarami látogatásáról.

A CSOLA-DINASZTIA

A térség a 10. században került a Csola királyok uralma alá. A 10.-től a 13. századig a csidambarami templom volt a királyság fő szent helye, a királyi család szentélye. Az eleddig hagyományosan a hinduizmus vaisnava, vagyis Visnut követő ágát követő Csidambaramba évszázadokon keresztül vándoroltak Siva-hívő saiviták az északi Kashmir államból. Értékrendbéli különbözőségeik újabb és újabb konfliktusokhoz vezettek, minek hevében elpusztították a templom Visnu szentélyét.

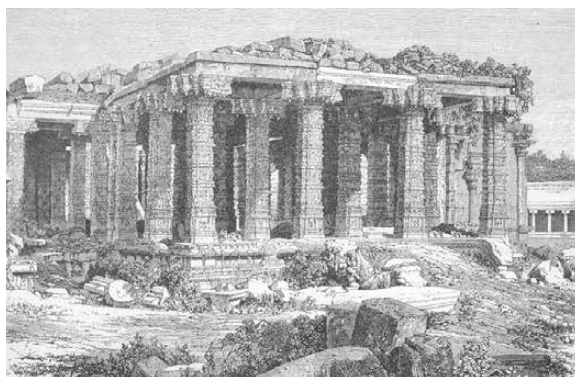
Ebben a periódusban, II. Kulottunga király uralkodása során, a 11. században állították fel elsőként Nataradzsa, vagyis a táncoló Siva szobrát. A Csola uralkodók nagyban támogatták az ősi tudományok és hagyományok megőrzését, nekik köszönhetjük a csidambarami sorslevél- és pálmalevél könyvtár, valamint több jelentős védikus iskola és intézmény megalapítását. A század végére a város a tamil tudás és írásbeliség ismert és elismert tudásközpontjává vált. A környék a spiritualitás mellett a kereskedelem fontos központja is volt. Sót, fűszert, drágaköveket, selymet, fát, vasat és más fémeket exportáltak. A kereskedők céhei a haszon egy részét kutatóközpontok, iskolák és zarándokszállások építésére fordították.

KÉSŐBBI URALKODÓK ÉS FENNHATÓSÁGOK

A 16. században a Vidzsajanagra Birodalom megbuktatta a Csolákat, majd a Nayak dinasztiát jelölték ki helytartóul. A Nayakok igyekeztek függetlenedni a hamarosan hanyatlani

kezdő birodalomtól. Ők építették fel ismét a korábban elpusztított Visnu szentélyt a ma is ismert formájában. Eddigre a templom lényegében ugyanúgy nézett ki, minden épületével együtt, ahogy azt mi ismerjük.

A franciák 1753-ban szállták meg a várost, az épületek jelentős részét katonai uralom alá rendelték. Az 1770-es években Dél-India jelentős részét iszlám megszállók rohanták el, Hyder Ali kán csapatai Csidambaramot is elfoglalták. Az 1780-as évek első felében Sir Eyre Coote megtámadta őket és felszabadította a várost. Az elnyomás és megszállás időszakában, 1753 és 1784 között a templom szentélyeinek papjai a déli irányban 80 km-re található Thiruvaurba menekültek. Bár a templom nyitva volt ebben a periódusban is, a szertartásokat nem itt végezték.



A templom egyik megrongálódott épülete
E. Therond, fametszet, 1869

A BRIT BIRODALOM KORA

A britek 1790-ben becsatornázták a települést a birodalmi adózási rendszerbe, ehhez Pacsayappa Mudaliart jelölték ki adószedőül.

Annak ellenére, hogy a korona jelentős adományainak köszönhetően visszaállították a megrongálódott épületeket és a templom ragyogását, fennhatóságuk során a fény nem lehetett ugyanaz.

A hit megélése helyett sokkal inkább gazdasági alapokra helyezték a térség működését. 1804-ben a Brit Kelet-Indiai Társaság bevezette a földbérleti rendszert. Pamut-, cukornád- és olajtermelés vette kezdetét. A családi birtokok elkobzása jelentős elszegényedéshez és munkanélküliséghez vezetett, az ipari termelés olyan tudást és hozzáállást igényelt, amit itt eddig nem ismertek. Az adósságokból menekülve számos család Burmába, Szingapúrba, vagy Srí-Lankára költözött.

A 20. század elejétől a gyarmatosítók új közigazgatási rendszert vezettek be. A térség számos településének megvonták a városi rangját. Az 1890-es évek India-szerte pusztító pestisjárványa megkímélte Csidambaram környékét, a kikötőből a fertőzés nem terjedt tovább. A település megerősödött, szerepe ismét egyre fontosabb lett a megye működésében. A kereskedők, mezőgazdászok és földtulajdonosok kasztja, a csettik egyre nagyobb hatalomra tettek szert., fokozatosan átvették a gazdasági irányítást a gyengülő birodalomtól. Az ismét önállóságra ébredő városban tudták, hogy a tartós fejlődés kulcsa a hit és a tudás erősítése. Támogatni kezdték a templomot, az iskolákat, újraindították a kutatóintézeteket, majd 1929-ben megalapították az Annamalai Egyetemet Csidambaramban.¹⁴

14 Ez mára India egyik legjelentősebb felsőoktatási intézménye, ahova a modern távoktatásnak köszönhetően tanulni vágyó Indiaiak és külföldiek tízezrei iratkoznak be minden évben.

A FÜGGETLENSÉG VISSZANYERÉSE UTÁN

India függetlenségének 1947-es kikiáltása után Csidambaram visszanyerte városi rangját, azóta a régió vezető településeként működik. Megélhetésüket a zarándokok és az idegenforgalom mellett az szomszédos Neyveliben felépített hőerőmű biztosítja.

CSIDAMBARAM MA

Az Akasha templomnak teret adó várost ma közel hetvenezren lakják. Régiós központként fontos szerepet tölt be a környéken. A városközpont buszállomásáról percenként több busz indul a tartomány minden nagyobb városába. A belváros utcáinak nyüzsgése egy pillanatra sem csendesül, mindenhol a templomba látogató zarándokokkal és az Annamalai Egyetem hallgatóival találkozhatunk. Pezsgő spirituális és szellemi élet van itt, az embereket a kutatás, a tudásszomj, a spiritualitás és a tudomány világának minél mélyebb megértése élteti.

A város közepét a 25 hektáron elterülő templom tölti ki. Körülötte számtalan zarándokszállás található. Úton-útfélen természetgyógyászok, orvosok és ájurvédikus gyógyítók rendelőibe botlunk. Talán nincs is olyan utca itt, ahol ne lenne legalább egy templom, oltár vagy szentély.

A körülöttük lévő teret pedig a mindenhová beférkőző modern technológia jelenléte hatja át. Mobiltelefont, feltöltőkártyát áruló üzletek, a ventilátor és klímaberendezés tudorainak műhelyei, motor- és riksaszereleők, vegetáriánus éttermek, varrodák, ruhaüzletek sorakoznak egymás után.

Azonban mindebben van egy örök, közös pont. Az Akasha templom tornyai talán a város minden pontjáról jól láthatók. Az a régi királyok által épített és megőrzött tér, ami mindenben és mindenkiiben tudatosítja, hogy bármit is hozzon a sors, a szeretet energiája örök.



Nyüzsgő forgalom a templom melletti utcában

A VÉGTELEN TUDÁS TERÉNEK ELNEVEZÉSEI

Mielőtt mélyen belemerülünk a templom történetébe, titkaiba és spirituális tanításaiba, először ismerkedjünk meg az elnevezéseivel. Utazásaim és kutatásaim során a templom számos nevével, vagy inkább megszólításával találkoztam. Érdeemes elgondolkodni egy pillanatra a jelentésükön, már a nevek is fontos tanítást hordoznak. Az alábbi listában több olyan névvel, vagy szereplővel is találkozni fogsz, akikről majd a könyv későbbi részében olvashatsz. Amikor eljutunk majd oda a történet bemutatásában, minden kifejezés és elnevezés megtalálja a saját helyét.

Tillaivanam, vagy **Tillai**, a mangrove fa ősi neve. Csidambaram egy hatalmas mangrove erdő mellé épült, a növény szimbolikájában és részleteiben nagyban hasonlít Siva táncoló megjelenési formájára, Nataradzsára.



Mangrove erdő Csidambaram közelében

Shevaiyur, az imádság városa. Az ókorban hívták így, amikor még egy áthatolhatatlan, a kor eszközeivel lényegében megközelíthetetlen terület volt. Úgy tartották, hogy aki elegendő hittel és kitartással bír ahhoz, hogy ellátogasson a közepén álló apró szentélyhez, imái során a legmagasabb szintű áldásokat kaphatja meg.

A 12. század elejéről származik a **Perumparapuliyur** elnevezés. Jelentése: a város, ami a híveket közel hozza Sivához és felszabadít az anyagi kötélekekből. Ugyanebből a periódusból származik a Csidambaram elnevezés is.

A város egyik fontos eredettörténetére emlékezik a **Puliyur** elnevezés, jelentése a tamilok tigrisvárosa. Vjagrapada legendájához kötődik, aki imáiban a tigris kezeit és lábait kérte, hogy szökellve, biztonságban közelíthesse meg a hegycsúcs virágait. Míg a Puliyur tamil nyelven van, sok helyen a szanszkrit Vjagrapura néven hivatkoznak a településre.

Pundarikapura, fehér lótusból épült város, vagy a Föld szívének városa, a lótusz és szív összefüggései alapján.

Antarahpura, a belső város. Úgy tartják, hogy a csidambaramban megélhető hit és szeretet, valamint az Akasha-krónika végtelen isteni tudásának szálai és szövetei nagyban hasonlítanak testünk és lelkünk energiaközpontjai, a csakrák szálainak, illetve szívünk és tudatosságunk belső működésének energiaáramlására. A templomba látogatva egyszerre kapjuk meg a külső város, Csidambaram, az Akasha templom és a szívünk belső terének, belső városunknak áldását és beavatását.

A ma ismert Csidambaram elnevezés két részből áll. Csit-Ambaram, vagy Csit-Ampalam. A csit a jnana, vagyis a tudás, a tudatosság és a jócselekedetek, pozitív gondolatok legmagasabb szintjének szimbóluma. Ugyanez átvitt értelemben pedig minden érző lény intellektuális és érzelmi lélekrészét jelenti. Ambara pedig a tér, vagy lokusz, másként pedig a legfelsőbb tudatosság terme, csarnoka, a misztikus tudás központja.

Az előbb említett lokusz fogalmával a mai korban a genetika tudományában találkozunk. Jelentése nagyban kötődik a Csidambaram elnevezéshez. A lokusz lényegében az a tér, amiről nem feltétlenül tudjuk igazolni, hogy ott van, azonban bizonyos törvényszerűségek, energiák és csomópontok által biztosan tudjuk, hogy létezik. Egy nagyon leegyszerűsített példával élve, ha a kezemben tartok egy zárt papírdobozt, ami nehezebb egy üres doboz szokásos tömegénél, valamint a dobozt megrázva érzem és hallom, hogy valami megmozdul benne, joggal feltételezhetem, hogy van benne valami. Ez az elvont fogalom a könyv későbbi részében nyer majd igazán értelmet, amikor a templom belső oltáráról, a szentélyek szentélyéről szóló szakaszhoz érsz.

Az Akasha templom legértékesebb kincse maga a tér. Nem számít, hogy mekkora vagyon, milyen hatalmas szobrok és milyen díszítés van. A lényeg az a tiszta energia, amit szabad szemmel nem látunk, azonban az érzést megélve egyértelműen tudjuk, hogy ott van. Ezt hívhatjuk úgy, hogy az energia valósággá válik. Amikor már nem pusztán elhiszem, hogy létezik, hanem biztosan tudom.

Ebben a szent érzésben, tudásban és beavatásban évezredek óta részesülhetnek azok a hívek és zárandokok, akik ellátogatnak ide, hogy a szertartások és meditációk során megtapasztalhassák az ősi

szent teremtő erő jelenlétét. A régi korok prófétái és tanítói szerint, aki a csidambarami Nataradzsa templomba látogat, a templom hívására érkezik. Így a zarándokot a papok a templom nevében üdvözlik. Hiszen a világnak ez egy oly különleges csomópontja, ahova nem a földi szabad akarat által vezérelve jutunk el. Azért vagy ott, mert ott kell lenned. Amikor pedig ott kell lenned, sehol máshol nem tudsz lenni ebben a világban.

Az ide ellátogató zarándokok tehát a jelenlétükkel a tudatosság terének beavatásában részesülnek. Abban a térben, ami kizárólag abban a pillanatban, azzal a közösséggel, a világ történelmének abban a szent szeletében valósulhat meg. A templom közege olyan, mint egy lélegző tér, az Univerzum teremtő erejének egyik legfőbb csomópontjában. Ahhoz, hogy a lélegzet megvalósuljon, ha ott kell lennem, ott leszek. Azaz, amikor ott vagyok, szerepel a sorsomban, hogy ott legyek. Ugyanakkor a templom sorsában is megjelenik, hogy ott leszek, hiszen ott a helyem. Az itt évezredek óta nap mint nap végzett lelki munka hatalmas energiát szabadít fel. Itt pedig a téresség töltődik fel a bölcs tudásnak helyet teremtő energiával. Azzal, ami a maga nemében tökéletesen tiszta. Páncélok nélkül készült, világunk egyik leginkább védett helyének szentélyében. Ezt a csodát utána mi magunk hordozzuk a szívünkben, akik itt beavatást kapunk, vagy kaptunk valamelyik életünk során.

További részletek és a könyv megrendelése:

www.sorslevelek.hu/konyv